

¿Por qué los antidisturbios invitan a los periodistas a disfrazarse y no a los estudiantes?

LLIBERTAT.CAT :: 09/06/2010

[cat/cast] Los periodistas que sufrieron palizas de los Mossos lucen ahora escopetas, chalecos antibalas, escudos y se pasean en furgones policiales.

[cat]

Els mateixos periodistes que van tastar les pallisses de la Brigada Mòbil dels Mossos d'Esquadra durant les protestes contra Bolonya llueixen ara escopetes de bales de goma, armilles antibales, escuts d'antiavalot i passegen amb els furgons policials.

Els antiavalots que abans es recreaven apallissant ara es vesteixen d'alternatius, xalen cridant "la policia tortura i assassina" i "no son funcionaris, són mercenaris" i somriuen per sota el nas mentre carreguen contra els periodistes llançant-los ous i globus d'aigua amb pintura. Vídeo d'Antena 3.

Això és el que uns quants servils periodistes -convidats pels antiavalots- van fer per saber què se sent quan es carrega contra "violents manifestants". Els mateixos que durant la lluita contra Bolonya van ser víctimes secundàries de la violència policial -secundàries, ja que la brutalitat se la va menjar l'estudiantat-, van acudir amansits -no hi ha hagut ni una crònica crítica per part dels periodistes assistents- al simulacre que els antiavalots astutament havien preparat per tal d'acostar l'activitat d'aquest cos als "professionals" de la informació. I per a més inri, els periodistes, un cop acabada l'experiència "privilegiada", afirmaven que allò havia servit "per a tancar ferides".

Els antiavalots es van presentar com un cos democràtic; van obrir les portes del seu edifici als forjadors de l'opinió pública per aconseguir fer empassar als periodistes la seva "activitat en favor de la seguretat ciutadana", per així afavorir la seva imatge. El simulacre va tenir lloc a l'Escola dels Mossos d'Esquadra el passat dijous 27 de maig.

D'aquesta manera, alguns mitjans de comunicació es van convertir en còmplices actius d'un espectacle burlesc, cínic i pervers que humilia tots i cadascun dels estudiants i no estudiants que aquells dies van sortir al carrer en defensa de l'educació pública.

Programa d'activitats

El simulacre que els Mossos d'Esquadra van tramir per tal d'aconseguir netejar la imatge que els mitjans donen d'ells, en un fals intent de transparència de la seva activitat, va consistir a disfressar els periodistes d'antiavalots i posar-los davant d'una trentena de manifestants "violents", que eren els mateixos que l'any passat esbatussaven estudiants porra amunt porra avall.

Fins a una trentena de "professionals" de la informació van fer cap al camp d'entrenament dels Mossos d'Esquadra, equipats amb granota i casc, i van realitzar tres habituals de la

BRIMO: una de contenció en línia, una per guanyar posició al pas i un desallotjament per la força.

Contenció en línia

Segons van relatar els mitjans que van acudir a la cita, la contenció en línia va consistir en posar-se en línia i esperar l'arribada dels manifestants. A una distància d'uns 50 metres apareixen una trentena de "manifestants" equipats amb pals i símbols que volen ser antisistema. Els "manifestants" van demostrar que se saben de memòria tot el repertori de lemes. Els periodistes van ser sacsejats sota una pluja d'ous i de globus plens de pintura.

Guanyar la posició al pas

Alineats en una mitja lluna, els nous mossos van rebre l'ordre de protegir l'entrada d'un edifici. Quan els "manifestants" s'hi van acostar, es va donar l'ordre de fer-los fora fent força amb els escuts. Els vertaders mossos disfressats de manifestants es van recrear de valent etzibant-los empentes i cops de pal.

Un desallotjament per la força

La tercera maniobra va consistir a desallotjar una trentena de manifestants que es van asseure en un edifici mitjançant l'arrenca-cebes. Els punts clau sobre els quals cal aplicar la força per aconseguir aixecar les persones no van ser comunicats als periodistes. Els antiavalots de debò van haver d'acabar la feina per posar a la pràctica la tècnica que aixeca els manifestants d'una revolada però que no poden dir ni als periodistes.

Els periodistes crítics no callen

El Grup de Periodistes Ramon Barnils ja ha carregat contra la submissió dels periodistes que van participar a la jornada. Un simulacre que qualifiquen de "circ" i manifesten que "és una burla als periodistes acreditats pels Mossos".

El Grup no només troba "sorprenent" que els Mossos proposessin una simulació d'aquestes característiques, sinó que troba encara més sorprenent que periodistes i mitjans ho acceptessin i hi participessin sense buscar-ne cap aspecte crític, cap element controvertit. "Les cròniques que s'han fet públiques del simulacre ho han enfocat com un divertiment o un experiment graciós, tot i que per a nosaltres no té cap gràcia", lamenten.

Pel GPRB, aquesta simulació no és la millor manera d'afrontar la indignació i les crítiques de la professió per les agressions policials que van patir alguns periodistes en la manifestació estudiantil de fa un any a Barcelona. Segons el seu parer, constitueix una "burla" per als professionals que van ser apallissats sense cap mirament pels antiavalots. En aquest sentit recorden que les condemnes a alguns agents per agressions a periodistes en aquella manifestació demostren qui és el qui s'excedeix en la seva feina.

Els periodistes conclouen que els continus episodis de conflicte han demostrat "que el problema no és que els periodistes no entenguem la feina dels Mossos antiavalots, sinó que a aquests no els agrada la manera de treballar dels periodistes". D'aquesta manera,

reiteren, vulneren contínuament el dret a la informació de la ciutadania que els periodistes intentem defensar.

El GPRB es pregunta si amb aquest "circ" es pretenia espantar els periodistes perquè a partir d'ara s'ho mirin de més lluny, o bé si és que busquen impunitat per a les agressions policials o "comprensió" de la impunitat. Per evitar problemàtiques, consideren que és necessari que els agents policials tinguin clar el respecte al dret a la informació, i pel Grup això és una tasca interna del cos i dels seus responsables. En aquest sentit, adverteix que cal que s'assumeixin els errors comesos fins ara i, si cal, que siguin els Mossos els qui es posin a la banda dels professionals de la comunicació.

Tancar ferides?

Pels Mossos d'Esquadra l'objectiu d'aquest era "tancar ferides" entre professionals de la informació i el propi cos dels Mossos. Ara bé, si de debò l'objectiu era curar ferides, qui va rebre més ferides, els periodistes o els estudiants?

Segons el propi Departament d'Interior, només el 18 de març, dia del desallotjament del rectorat de la UB, trenta periodistes van resultar ferits, en contraposició al centenar d'estudiants que van haver de ser atesos per lesions i ferides. A aquest centenar cal afegir-hi molts més que no van ser comptabilitzats.

Per tant, si l'objectiu és curar ferides, ens preguntem quines són les ferides que es volen curar o si hi ha unes ferides que tenen més importància que d'altres. O bé si és que el que realment volen aconseguir amb mesures com aquesta no deu ser netejar la imatge que els mitjans donen d'ells a la societat per així tapar i poder seguir actuant amb impunitat. Ara ja tenen la tranquil·litat de saber que els mitjans parlaran bé d'ells, tal com han fet acríticament narrant aquest simulacre.

Tot a canvi d'una estona d'esbarjo. Fas veure que els dones una porra i de la nit al dia et converteixen en el cos més net i democràtic del món. Quin estat repressor no voldria uns mitjans de comunicació com aquests?

Per què és un circ?

1. Aquest simulacre va ser un circ perquè humilia vilment els periodistes que, complint amb el deure d'informar, van ser víctimes de la delinqüència policial. Delinqüència policial atès que els antiavalots, a les protestes contra Bolonya, també van carregar violentament contra els que treballen per satisfer el deure de la ciutadania -també el seu- a estar informats.

2. Va ser un circ perquè menysprea les desenes d'estudiants ferides al llarg de totes les càrregues policials contra Bolonya. No només no s'ha prestat mai la més mínima consideració a un col·lectiu que ha estat l'únic que ha restat a la trinxera de la defensa dels drets educatius més elementals, sinó que els antiavalots no els atorguen ni la consideració de ciutadanes des del moment que només es preocupen de "tancar ferides" amb un col·lectiu: els periodistes.

3. Va ser un circ perquè amb aquest simulacre es va exposar clarament quina és la

vertadera intenció de la policia: "Tancar ferides" no amb les persones a qui van fer mal, sinó amb qui a ells els interessa tenir una relació afectuosa. Els periodistes són els que canalitzen diàriament la informació que desprèn el cos de Mossos d'Esquadra; informació que va a parar directament a la ciutadania, que és qui decideix el color del govern; govern que és qui decideix posar Joan Saura al capdavant d'Interior. Interessa reparar una relació que va quedar molt malmesa en un col·lectiu, el dels periodistes, molt gremial i que va criticar durament les càrregues policials després que els Mossos en ferissin alguns dels seus. La prova d'això és que aquest simulacre no l'han fet amb els estudiants que van patir lesions, en alguns casos molt greus.

4. Va ser un circ perquè si els mitjans ja oculten la informació que embruta en excés els antiavalots, ara han aconseguit que una de les poques actuacions repressores del cos que va sortir a la llum sigui enterrada als calaixos i, si no, que sigui presentada amb un toc amable propi del passat. L'estratègia dels Mossos a nivell comunicacional és mantenir oculta la seva tècnica habitual d'actuació, basada en la vulneració dels drets més fonamentals, les identificacions forçoses, les amenaces, les vexacions, les batudes policials contra la immigració, els desallotjaments, la repressió del lliure dret de manifestació, etc. amb l'objectiu d'eliminar la dissidència; objectiu absolutament antidemocràtic que no apareix mai als mitjans del règim.

5. Va ser un circ perquè posa de manifest la infàmia que representa destacar només una classe de reprimits, i, a més a més, la minoritària. El nombre de periodistes ferits va ser ridícul comparat amb el d'estudiants. I a les estudiants se les va reprimir molt més abusivament. Només feia falta ser-hi allà per comprovar-ho.

6. Va ser un circ perquè va aconseguir el que pretenia: amansir els periodistes. Aquell dia no hi va haver cap crònica del simulacre que passés de la manyagueria.

7. Va ser un circ perquè els relats que els periodistes van fer del simulacre van ser insultantment edulcorats; destacaven el perfil humà dels antiavalots i les coses bones que fan que no surten mai a les notícies. Per exemple, van arribar a fer difusió d'aquestes declaracions del sotscaip de la unitat: "Són agents que compleixen ordres i prefereixen marxar aviat cap a casa amb les seves famílies que perseguir la gent pels carrers".

8. Va ser un circ perquè posa en evidència que les disculpes del propi Saura dies després de les càrregues, així com el cessament del director general dels Mossos, Rafael Olmos, van ser actuacions realitzades de cara a l'aparador per mostrar una inexistente solidaritat amb els damnificats en el si de les més altes institucions catalanes. Allò no va servir de res. Un any després ataquen de nou amb un simulacre de la vergonya per netejar la seva imatge -una imatge venuda a mitges- i continuar actuant impunement, tal com han fet sempre tant els de dalt com els de baix. Els estudiants reben i reben, i es queixen que reben però ningú no els sent.

9. Va ser un circ perquè dia a dia acudim a l'espectacle vergonyós de veure com la policia d'un estat imperialista carrega contra les nostres minories per deixar-les sense veu per bramar. Per treballar, consumir i callar.

10. Va ser un circ, i fruit d'aquest circ sumem un motiu més a la nostra memòria per

intensificar la lluita contra el terrorisme policial. Ens aixafeu la veu, però les notes segueixen aquí. I les notes s'encomanen i s'encomanen... i mai s'acaben.

[cast]

Los mismos periodistas que sufrieron las palizas de la Brigada Móvil de los Mossos d'Esquadra durante las protestas contra Bolonia lucen ahora escopetas de balas de goma, chalecos antibalas, escudos de antidisturbios y se pasean en furgones policiales.

Los antidisturbios que antes se recreaban apaleando ahora se visten de alternativos, gritan "la policía tortura y asesina" y "no son funcionarios, son mercenarios" y sonríen mientras cargan contra los periodistas lanzándoles huevos y globos de agua con pintura.

Esto es lo que algunos periodistas serviles -invitados por los antidisturbios- hicieron para saber qué se siente cuando se arremete contra "violentos manifestantes". Los mismos que durante la lucha contra Bolonia fueron víctimas secundarias de la violencia policial -secundarias ya que la brutalidad la sufrieron los estudiantes-, acudieron amansados -no ha habido ni una crónica crítica por parte de los periodistas asistentes- al simulacro que los antidisturbios astutamente habían preparado para acercar la actividad de este cuerpo a los "profesionales" de la información. Y para más inri, los periodistas, una vez terminada la experiencia "privilegiada", afirmaban que había servido "para cerrar heridas".

Los antidisturbios se presentaron como un cuerpo democrático, abriendo las puertas de su edificio a los forjadores de la opinión pública, para conseguir hacer tragar a los periodistas su "actividad en favor de la seguridad ciudadana" para así positivizar su imagen. El simulacro tuvo lugar en la Escuela de los Mossos d'Esquadra el pasado jueves 27 de mayo.

De esta manera, algunos medios de comunicación se convirtieron en cómplices activos de un espectáculo burlesco, cínico y perverso que humilla a todos y a cada uno de los estudiantes y no estudiantes que aquellos días salieron a la calle en defensa de la educación pública.

Programa de actividades

El simulacro que los Mossos d'Esquadra tramaron para conseguir limpiar la imagen que los medios dan de ellos, en un falso intento de transparencia de su actividad, consistió en disfrazar a los periodistas de antidisturbios y ponerlos ante una treintena de manifestantes "violentos", que eran los mismos que el año pasado pegaron a estudiantes de forma indiscriminada.

Hasta una treintena de "profesionales" de la información se desplazaron hasta el campo de entrenamiento de los Mossos d'Esquadra, equipados con monos y cascos, y realizaron tres tácticas habituales de la BRIMO: la contención en línea, ganar posición en el paso y el desalojo por la fuerza.

Contención en línea

Según relataron los medios que acudieron a la cita, la contención en línea consistió en ponerse en línea y esperar la llegada de los manifestantes. A una distancia de unos 50 metros aparecieron una treintena de "manifestantes" equipados con palos y símbolos "antisistema". Los "manifestantes" demostraron que se sabían de memoria un amplio repertorio de lemas. Los periodistas fueron recibidos por una lluvia de huevos y de globos llenos de pintura.

Ganar la posición al paso

Alineados en media luna, los nuevos mossos recibieron la orden de proteger la entrada de un edificio. Cuando los "manifestantes" se acercaron, se dio la orden de echarlos haciendo fuerza con los escudos. Los verdaderos mossos disfrazados de manifestantes se recrearon propinándoles golpes de palo y empujones.

Un desalojo por la fuerza

La tercera maniobra consistió en desalojar a una treintena de manifestantes que se sentaron y entrelazaron sus brazos en un edificio. Los puntos claves sobre los que hay que aplicar la fuerza para conseguir levantar a las personas no fueron comunicados a los periodistas. Los antidisturbios de verdad tuvieron que terminar el trabajo poniendo en práctica la técnica que levanta a los manifestantes con poco esfuerzo, pero que ni siquiera pueden decir a los periodistas.

Los periodistas críticos no se callan

El Grupo de Periodistas Ramon Barnils ha cargado contra la sumisión de los periodistas que participaron en la jornada. Un simulacro que califican de "circo" y manifiestan que "es una burla a los periodistas agredidos por los Mossos".

El Grupo no sólo encuentra "sorprendente" que los Mossos propusieran una simulación de estas características, sino que encuentra aún más sorprendente que periodistas y medios lo aceptaran y participaran sin buscar ningún aspecto crítico, ningún elemento controvertido. "Las crónicas que se han hecho públicas del simulacro lo han enfocado como un divertimento o un experimento gracioso, aunque para nosotros no tiene ninguna gracia", lamentan.

Por GPRB, esta simulación no es la mejor manera de afrontar la indignación y críticas de la profesión por las agresiones policiales que sufrieron algunos periodistas en la manifestación estudiantil de hace un año en Barcelona. A su juicio, constituye una "burla" por los profesionales que fueron apaleados sin ningún miramiento por los antidisturbios. En este sentido recuerdan que las condenas a algunos agentes por agresiones a periodistas en aquella manifestación demuestran quién es el que se excede en su trabajo.

Los periodistas concluyen que los continuos episodios de conflicto han demostrado "que el problema no es que los periodistas no entendamos el trabajo de los Mossos antidisturbios, sino que a estos no les gusta la manera de trabajar de los periodistas". De esta manera, reiteran, vulneran continuamente el derecho a la información de la ciudadanía que los periodistas intentamos defender.

El GPRB se pregunta si con esta "circo" se pretendía asustar a los periodistas para que a partir de ahora solo miren de lejos o bien si es que buscan impunidad para las agresiones policiales o "comprensión" de la impunidad. Para evitar problemas, consideran que es necesario que los agentes policiales tengan claro el respeto al derecho a la información, y para el Grupo eso es una tarea interna del cuerpo y de sus responsables. En este sentido, advierte que es necesario que se asuman los errores cometidos hasta ahora y, si es necesario, que sean los Mossos los que se pongan en el lugar de los profesionales de la comunicación.

¿Cerrar heridas?

Para los Mossos d'Esquadra el objetivo de este simulacro era "cerrar heridas" entre profesionales de la información y el propio cuerpo de los Mossos. Ahora bien, si de verdad el objetivo era curar heridas, quien recibió más heridas, los periodistas o los estudiantes?

Según el propio Departamento de Interior, sólo el 18 de marzo, día del desalojo del rectorado de la UB, treinta periodistas resultaron heridos, en contraposición al centenar de estudiantes que tuvieron que ser atendidos por lesiones y heridas. A este centenar hay que añadir otros muchos más que no fueron contabilizados.

Por lo tanto, si el objetivo es curar heridas, nos preguntamos cuáles son las heridas que se quieren curar o si hay unas heridas que tienen más importancia que otras. O bien si es que lo que realmente quieren conseguir con medidas como esta no es limpiar la imagen que los medios dan de ellos en la sociedad para así tapar y poder seguir actuando con impunidad. Ahora ya tienen la tranquilidad de que los medios hablarán bien de ellos tal y como han hecho acríticamente narrando este simulacro.

Todo a cambio de un rato de recreo. Haces ver que les das una porra y de la noche al día se convierten en el cuerpo más limpio y democrático del mundo. Qué estado represor no quisiera unos medios de comunicación como estos?

¿Por qué es un circo?

1. Este simulacro fue un circo porque humilla vilmente los periodistas que, cumpliendo con el deber de informar, fueron víctimas de la delincuencia policial. Delincuencia policial dado que los antidisturbios, en las protestas contra Bolonia, también cargaron violentamente contra los que trabajan para satisfacer el deber de la ciudadanía-también el suyo-a estar informados.

2. Fue un circo porque desprecia las decenas de estudiantes heridos a lo largo de todas las cargas policiales contra Bolonia. No sólo no se ha prestado nunca la más mínima consideración a un colectivo que ha sido el único que ha permanecido en la trinchera de la defensa de los derechos educativos más elementales, sino que los antidisturbios no les otorgan ni la consideración de ciudadanos desde el momento en que sólo se preocupan en "cerrar heridas" con un colectivo: los periodistas.

3. Fue un circo porque con este simulacro se expuso claramente cuál es la verdadera intención de la policía: "Cerrar heridas" no con las personas a quienes hicieron daño, sino

con quien a ellos les interesa tener una relación afectuosa. Los periodistas son los que canalizan diariamente la información que desprende el cuerpo de Mossos d'Esquadra, información que va a parar directamente a la ciudadanía que es quien decide el color del gobierno; gobierno que es quien decide poner a Joan Saura al frente de Interior . Interesa reparar una relación que quedó muy dañada en un colectivo, el de los periodistas, muy gremial y que criticó duramente las cargas policiales después de que los Mossos hirieran a algunos de sus miembros. La prueba de ello es que este simulacro no lo han hecho con los estudiantes que sufrieron lesiones, en algunos casos muy graves.

4. Fue un circo porque si los medios ya ocultan la información que ensucia en exceso a los antidisturbios, ahora han conseguido que una de las pocas actuaciones represoras del cuerpo que salió a la luz sea escondida y olvidada, y si no, sea presentada con un toque amable propio del pasado. La estrategia de los Mossos a nivel comunicativo es mantener oculta su técnica habitual de actuación, basada en la vulneración de los derechos más fundamentales, las identificaciones forzosas, las amenazas, las vejaciones, las redadas policiales contra la inmigración, los desalojos, la represión del libre derecho de manifestación, etc. con el objetivo de acabar con la disidencia; objetivo absolutamente antidemocrático que no aparece nunca en los medios del régimen.

5. Fue un circo porque pone de manifiesto la infamia que representa destacar sólo a una clase de reprimidos, y además la minoritaria. El número de periodistas heridos fue ridículo comparado con el de estudiantes. Y a los estudiantes se les reprimió mucho más duramente. Sólo hacía falta estar allí para comprobarlo.

6. Fue un circo porque consiguió lo que pretendía: amansar a los periodistas. Ese día no hubo ninguna crónica del simulacro que pasara del dócil.

7. Fue un circo porque los relatos que los periodistas hicieron del simulacro fueron insultantemente edulcorados, destacando el perfil humano de los antidisturbios y las cosas buenas que hacen que no salen nunca en las noticias. Por ejemplo, llegaron a hacer difusión de estas declaraciones del subjefe de la unidad: "Son agentes que cumplen órdenes y prefieren irse pronto a casa con sus familias que perseguir la gente por las calles".

8. Fue un circo porque pone en evidencia que las disculpas del propio Saura días después de las cargas, así como el cese del director general de los Mossos, Rafael Olmos, fueron actuaciones realizadas de cara al escaparate para mostrar una inexistente solidaridad con los damnificados en el seno de las más altas instituciones. Aquello no sirvió de nada. Un año después atacan de nuevo con un simulacro de la vergüenza para limpiar su imagen-una imagen vendida a medias-y continuar actuando impunemente, como han hecho siempre tanto los de arriba como los de abajo. Los estudiantes reciben y reciben, y se quejan de que reciben pero nadie les oye.

9. Fue un circo porque día a día acudimos al espectáculo vergonzoso de ver como la policía de un estado imperialista arremete contra nuestras minorías para dejarlas sin voz por gritar. Para que trabajen, consuman y callen.

10. Fue un circo, y fruto de este circo sumamos un motivo más en nuestra memoria para intensificar la lucha contra el terrorismo policial. Nos aplastáis la voz, pero las notas siguen

aquí. Y las notas se contagian y se contagian... y nunca se acaban.

<https://ppcc.lahaine.org/porque-los-antidisturbios-invitan-a-los>